

nævne, hvori Forslaget, som det her foreligger, adskiller sig fra den bestaaende Lov.

Med Hensyn til hele Strukturen i Lovforslaget følges nøje den bestaaende Lov, saaledes at det er let at se, hvor Forskellen er. Forslaget gaar da ogsaa ud paa at give Kommunerne Bemyndigelse til to Arter af Foranstaltninger, dem, som omhandles i § 1, og dem, som omhandles i § 2. De Foranstaltninger, som omhandles i § 1, var ifølge den gældende Lov Foranstaltninger for ubemidlede og uformuende Beboere af Kommunen. Af Hensyn til Dyrtidens Varighed og Stigning, har jeg fundet det ønskeligt at anvende en anden Betegnelse for dem, hvem Foranstaltningerne skal komme til gode, og i Forslaget er Ordene ubemidlede og uformuende erstattede med Ordet vanskeligt stillede. Det vil let ses, at Beboere, som under almindelige Forhold ikke vilde kunne omfattes af en Betegnelse som ubemidlede og uformuende, erkendes under de nuværende Forhold at kunne være berettede til at faa Del i kommunale Dyrtdidsforanstaltninger.

Den gældende Lov nævner som Foranstaltninger, der kan træffes, Pengehjælp og Forsyning med Naturalier. Dette Forslag nævner direkte eller indirekte Forsyning med Naturalier først og skyder Pengehjælpen tilbage i sidste Række ud fra det Synspunkt, at det vil være tjenligst, hvor det er muligt, at benytte Forsyning med Naturalier uden Betaling eller til nedsat Pris som den bedste Form for Hjælp. Mellem det, hvormed Beboerne kan hjælpes, nævnes i Aar ogsaa Brændsel og Beklædningsgenstande.

De Foranstaltninger, der omtales i § 2, skildres i Aar som Foranstaltninger til at sikre Kommunens Beboere de vigtigste Livsfor nødenheder eller særlige Arter af disse til en rimelig Pris. Det er omtrent de samme Udtryk som i Fjor, noget forandrede. Men heri ligger ikke den væsentligste Ændring i Paragraffen. Til Paragraffen er der sket en Tilføjelse om, at saadanne Foranstaltninger, som altsaa skal komme alle Beboerne til gode, „kan for Landkommunernes Vedkommende gennemføres saavel for Amtskommunens som for de enkelte Sognekommuners Reg-

ning“. Hovedforskellen mellem det her foreslaaede og den bestaaende Lov ligger dog i Bestemmelserne vedrørende Statstilskuddet, idet Statstilskud for Øjeblikket kun ydes efter § 1, medens det nu ogsaa foreslaas ydet i begrænset Grad efter § 2. Jeg kan da maaske med det samme nævne, hvilke Ændringer der er sket med Hensyn til Statstilskuddet.

I den gældende Lov var der fastsat Forskudsbetaling af Statsmidler til Kommunerne. Visse Procenter af Merindkomstskatten blev stillet til Kommunernes Disposition til disse Foranstaltninger og fordeltes efter Indbyggertal. Det Beløb, som saaledes var beregnet til Kommunernes Raadighed, var i Loven fastsat til mindst at andrage 5 Mill. Kr., men det maa antages at nærme sig $8\frac{1}{2}$ Million, naar Merindtægtsskattens endelige Beløb gøres op. Forskudsbeløbene til Kommunerne har altsaa været adskilligt større end beregnet, og efter de Beretninger, som er kommet ind, og hvorfor Bilagene til Lovforslaget gør Rede, synes det nu, som om mange Kommuner væsentligt vil komme til at afholde Udgifterne til deres kommunale Foranstaltninger af Statstilskuddet, idet Tilskuddet pr. Indbygger vil strække til. Meningen var jo, at udover, hvad dette Forskudsbeløb ydede, skulde Kommune og Stat være halvt om Udgifterne, men Formaalet, en Deling af Udgifterne mellem Kommune og Stat, er altsaa for mange Kommuners Vedkommende ikke fyldstgjort, idet Statens Tilskud alene har dækket Udgifterne. Da det neppe er heldigt at ordne Forholdet saaledes, at det væsentligt bliver en Forvaltning af Statsmidler, adskillige Kommuner her faar at besørge, er det i Aar foreslaaet, ligesom oprindeligt i Fjor, at Statens Udgifter efter § 1 skal være en Del og Kommunens en Del af det samlede Udgiftsbeløb, og i Aar er det foreslaaet, at Statens Andel skal være $\frac{2}{3}$ under Hensyn baade til de betydningsfulde Opgaver, her er Tale om, og til, at Kommunerne jo i Aar har haft meget betydelige Statstilskud.

Vedrørende § 2 var der i Fjor en Uoverensstemmelse i Rigsdagen, idet adskillige ikke ønskede, at Statstilskud skulde ydes til Foranstaltninger efter § 2. Folketinget har dog enstemmigt tiltraadt en Ordning,